

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 11/2026
21.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, у прекршајном поступку извршења, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Дунђеровића, поднетом против правноснажних решења Прекршајног суда у Београду 54ИПР 17606/2024 од 27.12.2024. године и 65 ИПРВ. 1691/25 од 10.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Дунђеровића, поднет против правноснажних решења Прекршајног суда у Београду 54ИПР 17606/2024 од 27.12.2024. године и 65 ИПРВ. 1691/25 од 10.12.2025. године.

Образложење

Решењем Прекршајног суда у Београду 54ИПР 17606/2024 од 27.12.2024. године у ставу I одређено је принудно извршење новчане казне у износу од 25.000,00 динара изречене кажњеном АА прекршајним налогом број 5850172928372466679 од 20.04.2023. године издатим од ГУ Града Београда – Секретаријат за инспекцију, надзор и комуникацију, који је постао коначан и извршан дана 23.05.2023. године, а што је утврђено правноснажним решењем Прекршајног суда у Београду 57 ПР 34170/2023 од 13.10.2023. године и трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 2.000,00 динара, на чије плаћање је кажњени обавезан истим решењем, као и трошкове прекршајног поступка извршења у паушалном износу од 2.000,00 динара, што је укупан износ од 4.000,00 динара и то пленидбом новчаних средстава, а како је то ближе опредељено у ставу I изреке. У ставу II изреке наложено је Народној банци Србије, Одсек за пријем основа и налога принудне наплате Крагујевац да одмах по пријему решења исто спроведе по утврђеном редоследу из става I изреке, а у ставу III забрањено је АА који обавља самосталну делатност као адвокат да располаже средствима на рачуну до намирења свих износа из става I изреке, док је у ставу IV изреке одлучено о трошковима извршења.

Решењем Прекршајног суда у Београду 65 ИПРВ. 1691/25 од 10.12.2025. године поводом приговора браниоца окривљеног АА, а по службеној дужности преиначено је

решење о извршењу Прекршајног суда у Београду 54ИПР 17606/2024 од 27.12.2024. године у делу којим је одређено принудно извршење новчане казне тако што је прекршајни поступак извршења новчане казне обустављен на основу члана 248. став 1. тачка б) у вези члана 85. став 6. у вези става 1. Закона о прекршајима, услед наступања застарелости извршења казне изречене прекршајним налогом, док је у преосталом делу решење потврђено. Истовремено је утврђено да је предузета последња извршна радња којом се окончава прекршајни поступак извршења, јер су у целости плаћени трошкови прекршајног поступка по решењу о извршењу тог суда 54ИПР 17606/2024 од 27.12.2024. године, те је поступак извршења закључен.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног АА – адвокат Милан Дунђеровић поднео је захтев за заштиту законитости сходно одредби члана 99. Закона о прекршајима и одредбама члана 482. став 1. и члана 483. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП донесе одлуку којом ће побијана решења преиначити.

Врховни суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, са поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 285. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се против правноснажне пресуде може поднети захтев за заштиту законитости ако је повређен закон или други пропис о прекршају или примењен закон за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, опште прихваћеним правилом међународног права и потврђеним међународним уговорима, а ставом 2. истог члана је одређено да захтев за заштиту законитости подиже Републички (сада Врховни) јавни тужилац у року од три месеца од дана достављања пресуде.

Дакле, из цитиране одредбе јасно произилази да овлашћење за подизање захтева за заштиту законитости против правноснажних одлука донетих у прекршајном поступку припада искључиво Врховном јавном тужиоцу, а такво овлашћење ни једном законском одредбом није дато другим процесним субјектима.

Имајући у виду да је, у конкретном случају, захтев за заштиту законитости поднео бранилац окривљеног АА – адвокат Милан Дунђеровић, који по закону на то није овлашћен, то је Врховни суд нашао да је предметни захтев за заштиту законитости недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица.

Са изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 99. и члана 285. став 2. Закона о прекршајима, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић